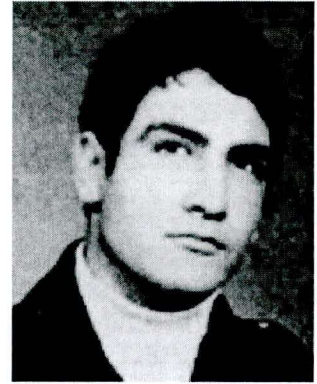

סמל ביטון, דוד

דוד (אליאס), בן איזה ויוסף, נולד ביום י"א בטבת תשי"ג (29.12.1952), בקזבלנקה שבמרוקו. בשנת 1964 עלה ארצה עם משפחתו, שהתיישבה בגבעת-אולגה. הוא סיים את לימודיו, אותם החל בארץ הולדתו, בבית-הספר היסודי "עמישב" ואחר-כך המשיך ולמד בבית-הספר המקצועי "הדסה-נעורים". הוא השתלם במקצוע הנגרות. דוד היה נער צנוע וביישן, ומתרחק מהמולה ומעדיף, לעתים, את הבדידות. עם זאת היה בעל קסם אישי וחוש-הומור משובב, שבזכותם עמד תמיד במרכז ההתעניינות. הוא התייחס ללימודים ולעבודה ברצינות בוגרת, מתוך תחושת אחריות, וכל אשר עשה - עשה ברוח טובה, ברצון וביישוב-הדעת. הוא ידע לרכז סביבו את חבריו, גם בבית-הספר וגם בעת שירותו בצבא, ולהיות הרוח החיה בפעילות החברתית שלהם. הוא היה בעל כושר-ארגון, שהתבלט במסיבות שערך ובאירועים חברתיים, שבהם ריכז את השמחה, השמיע שירים שחיבר וסיפר בדיחות להנאת חבריו. הוא קנה לעצמו ידידים רבים בזכות הליכותיו הנעימות והאווירה הטובה שהשרה סביבו. תמיד היה נכון לעזור ולסייע לכל דורש. הוא

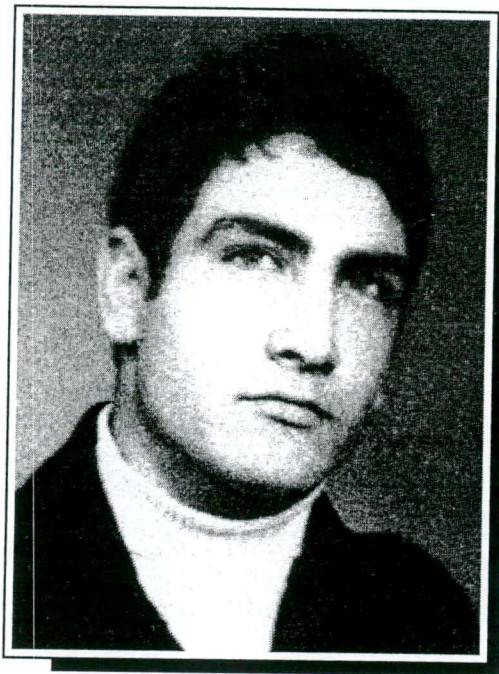
היה חדור תחושת ביטחון בכוחו וביכולתו וכשם שהצליח להתגבר על קשיי הקליטה ולהפוך מקובל בחברה, כך היה מעודד את חבריו ואת בני משפחתו ללכת בדרכיו ולהצליח כמותו. בסיום לימודיו זכה בתעודת הצטיינות בלימודים ובעבודה. התעודה הוענקה לו על-ידי שר העבודה. דוד השאיר אחריו אוסף גדול של ציורים, בהם הביע את רגשותיו העזים ואת החוויות שהתנסה בהן. הוא נהג לצייר בכל הזדמנות, בבית היה מצויר תמונות נוף ודמויות של בעלי-חיים ובתקופת השירות הצבאי היה רושם דיוקנים של מפקדיו ושל חבריו ליחידה. דוד הצטיין בעבודתו וקשר את עתידו במקצוע הנגרות. ובשנה האחרונה שלפני גיוסו עבד במקצועו.

דוד גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1971 והוצב לחטיבת "גולני". הוא השלים קורס חבלנים-גדודיים בבסיס ההדרכה של חיל ההנדסה ושירת בתפקיד חבלן ביחידתו. הוא היה אחד מקבוצת החיילים שהיוותה את הגרעין של מחלקה. באוהל שלו היו מתאספים החיילים לערבי הווי ולפגישות של העלאת רשמים וחוויות. הוא היה חייל ממושמע, שביצע בדייקנות ובשלמות כל משימה שהוטלה עליו. הוא נתברך בכושר-מנהיגות וכשהיה מבצע תפקיד שדרש פיקוד על אנשים, היו פקודיו נשמעים לו ברצון ומתוך אמון מלא. במחלקה שלו השרה אווירה של ביטחון ושלווה. בחוש ההומור שלו ובבדיחות הדעת המיוחדת לו סייע לחבריו להתגבר על קשיי האימונים והתעסוקה המבצעית. במלחמת יום-הכיפורים השתתף בגדוד שלו בקרבות הבלימה נגד הצבא הסורי בצפון רמת-הגולן. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), נפגע דוד ונהרג בעמדו בתצפית באזור החרמון. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו הורים, שלושה אחים ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "משיבת-נפש" בגבעת-אולגה; דברי חברים על דמותו כלולים בספר שהוצא לאור על-ידי גדוד "גדעון" של חטיבת "גולני", לזכר חייליו שנפלו במלחמת יום-הכיפורים.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

סמל ביטון דוד ז"ל
בן 21 בנפלו

סמל ביטון דוד אליאס ז"ל

בן איזה ויוסף

נולד במרוקו - קזבלנקה

ב-י"א בטבת תשי"ג, 29/12/1952

התגייס ב-פברואר 1971

נפל בקרב

ב-י' בתשרי תשל"ד, 6/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחטיבת גולני

יחידה: גדוד "גדעון" (13)

תפקיד: חבלן

מקום נפילה: מוצב החרמון

באזור: רמת הגולן

נקבר בחדרה

חלקה: 03, שורה: 02, קבר: 04.

הותיר הורים, ארבעה אחים ושמונה אחיות

קורות חיים

דוד (אליאס), בן איזה ויוסף, נולד ביום י"א בטבת תשי"ג (29.12.1952) בקזבלנקה שבמרוקו. בשנת 1964 עלה ארצה עם משפחתו, שהתיישבה בגבעת-אולגה. הוא סיים את לימודיו, אותם החל בארץ הולדתו, בבית-הספר היסודי "עמישב" ואחרי-כן המשיך ולמד בבית-הספר המקצועי "הדסה-נעורים". הוא השתלם במקצוע הנגרות.

דוד היה נער צנוע וביישן, מתרחק מהמולה ומעדיף, לעתים, את הבדידות. עם זאת היה בעל קסם אישי וחוש-הומור משובב, שבזכותם עמד תמיד במרכז ההתעניינות. הוא התייחס ללימודים ולעבודה ברצינות בוגרת, מתוך תחושת אחריות, וכל אשר עשה - עשה ברוח טובה, ברצון ובישוב-הדעת. הוא ידע לרכז סביבו את חבריו, גם בבית-הספר וגם בעת שירותו בצבא, ולהיות הרוח החיה בפעילות החברתית שלהם. הוא היה בעל כושר-ארגון, שהתבלט במסיבות שערך ובאירועים חברתיים, שבהם ריכז את השמחה, השמיע שירים שחיבר וסיפר בדיחות להנאת חבריו. הוא קנה לעצמו ידידים רבים בזכות הליכותיו הנעימות והאווירה הטובה שהשרה סביבו. תמיד היה נכון לעזור ולסייע לכל דורש. הוא היה חדור תחושת ביטחון בכוחו וביכולתו, וכשם שהצליח להתגבר על קשיי הקליטה ולהפוך מקובל בחברה, כך היה מעודד את חבריו ואת בני משפחתו ללכת בדרכיו ולהצליח כמותו. בסיום לימודיו זכה בתעודת הצטיינות בלימודים ובעבודה. התעודה הוענקה לו

סמל ביטון דוד אליאס ז"ל

על-ידי שר העבודה. דוד השאיר אחריו אוסף גדול של ציורים, בהם הביע את רגשותיו העזים ואת החוויות שהתנסה בהן. הוא נהג לצייר בכל הזדמנות, בבית היה מצייר תמונות נוף ודמויות של בעלי-חיים, ובתקופת השירות הצבאי היה רושם דיוקנים של מפקדיו ושל חבריו ליחידה. דוד הצטיין בעבודתו וקשר את עתידו במקצוע הנגרות. ובשנה האחרונה שלפני גיוסו עבד במקצועו.

דוד גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1971 והוצב לחטיבת "גולני". הוא השלים קורס חבלנים-גדודיים בבסיס ההדרכה של חיל ההנדסה ושירת בתפקיד חבלן ביחידתו. הוא היה אחד מקבוצת החיילים שהיוותה את הגרעין של מחלקה. באוהל שלו היו מתאספים החיילים לערבי הווי ולפגישות של העלאת רשמים וחוויות. הוא היה חייל ממושמע, שביצע בדייקנות ובשלמות כל משימה שהוטלה עליו. הוא נתברך בכושר-מנהיגות וכשהיה מבצע תפקיד שדרש פיקוד על אנשים, היו פקודיו נשמעים לו ברצון ומתוך אמון מלא. במחלקה שלו השרה אווירה של ביטחון ושלווה. בחוש ההומור שלו ובבדיחות הדעת המיוחדת לו סייע לחבריו להתגבר על קשיי האימונים והתעסוקה המבצעית.

במלחמת יום הכיפורים השתתף הגדוד שלו בקרבות הבלימה נגד הצבא הסורי בצפון רמת-הגולן. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), נפגע דוד ונהרג בעומדו בתצפית באזור החרמון.

הוא הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו הורים, ארבעה אחים ושמונה אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "משיבת-נפש" בגבעת-אולגה; דברי חברים על דמותו כלולים בספר שהוצא לאור על ידי גדוד "גדעון" של חטיבת "גולני", לזכר חייליו שנפלו במלחמת יום-הכיפורים.

ביוזמת ובתרומת המשפחות השכולות ובסיוע משרד הביטחון, בשנת 1978 הוקמה אנדרטה לזכר הנופלים למרגלות החרמון.

Noy Bitton with מושית גרינבאום ביטון

9 hrs ·

לכל מי שתוהה למה יש לי "מחלת גולני"...
אז אמא שלי הייתה בגולני בשנת 1973, אחותי הייתה בגולני בשנת 1997, אחי
היה בגולני בשנת 2003
ובן דודי אליאס ז"ל נהרג במלחמת יום כיפור- גם הוא היה בגולני.
מאז שאני זוכרת את עצמי תמיד הכל סבב סביב גולני.
באוקטובר 2011 סירבתי אצל הקצין מיון בבקו"ם להתגייס לחיל תיקשוב,
אמרתי לו "או גולני או גולני או לא מתגייסת"...
מי שמכיר אותי יודע שאני עקשנית כמו פרד וגם את הקצין מיון הצלחתי
להתיש.
הגעתי לגדס"ר ובתור רל"שית של המג"ד/סמג"ד מצאתי את עצמי גם איכשהו
פ"פית של העורב.
לסיכום, כיף לראות את הגולנצ'יקים ושאר החיילים מעלים תמונות מהבית, סוף
סוף קצת נחת אחרי חודש מורט עצבים.
בתמונה: אני בת 5

LikeLike · Share

דוד ביטון

דוד (אליאס) נולד בקזבלנקה שבמרוקו. בשנת 1964 עלה ארצה עם משפחתו, שהתיישבה בגבעת אולגה. הוא סיים את לימודיו, אותם החל בארץ הולדתו, בבית הספר היסודי "עמישב" ואחרי כן המשיך למד בבית הספר המקצועי "הדסה נעורים". הוא השתלם במקצוע הנגרות. דוד היה נער צנוע וביישן, מתרחק מהמולה ומעדיף, לעיתים, את הבדידות. עם זאת היה בעל קסם אישי וחוש הומור משובב, שבזכותם עמד תמיד במרכז ההתעניינות. הוא התייחס ללימודים ולעבודה ברצינות בוגרת, מתוך תחושת אחריות, וכל אשר עשה - עשה ברוח טובה, ברצון ובישוב הדעת. הוא ידע לרכז סביבו את חבריו, גם בבית הספר וגם בעת שירותו בצבא, ולהיות הרוח החיה בפעילות החברתית שלהם. הוא היה בעל כושר ארגון, שהתבלט במסיבות שערך ובאירועים חברתיים, שבהם ריכז את השמחה, השמיע שירים שחיבר וסיפר בדיחות להנאת חבריו. הוא קנה לעצמו ידידים רבים בזכות הליכותיו הנעימות והאווירה הטובה שהשרה סביבו. תמיד היה נכון לעזור ולסייע לכל

דוד ביטון

דורש. הוא היה חדור תחושת ביטחון בכוחו וביכלתו וכשם שהצליח להתגבר על קשיי הקליטה ולהפוך מקובל בחברה, כך היה מעודד את חבריו ואת בני משפחתו ללכת בדרכיו ולהצליח כמותו. בסיום לימודיו זכה בתעודת הצטיינות בלימודים ובעבודה. התעודה הוענקה לו על ידי שר העבודה. דוד השאיר אחריו אוסף גדול של ציורים, בהם הביע את רגשותיו העזים ואת החוויות שהתנסה בהן. הוא נהג לצייר בכל הזדמנות. בבית היה מצייר תמונות נוף ודמויות של בעלי חיים. בתקופת השירות הצבאי היה רושם דיוקנים של מפקדיו ושל חבריו ליחידה. דוד הצטיין בעבודתו וקשר את עתידו במקצוע הנגרות. ובשנה האחרונה שלפני גיוסו עבד במקצועו. דוד גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1971 והוצב לחטיבת "גולני". הוא השלים קורס חבלנים גדודיים בבסיס ההדרכה של חיל ההנדסה ושירת בתפקיד חבלן ביחידתו. הוא היה אחד מקבוצת החיילים שהיוותה את הגרעין של מחלקה. באוהל שלו היו מתאספים החיילים לערבי הווי ולפגישות של העלאת

דוד ביטון

רשמים וחוויות. הוא היה חייל ממושמע, שביצע בדיוקנות ובשלמות כל משימה שהוטלה עליו. הוא נתברך בכושר מנהיגות וכשהיה מבצע תפקיד שדרש פיקוד על אנשים, היו פקודיו נשמעים לו ברצון ומתוך אמון מלא. במחלקה שלו השרה אווירה של ביטחון ושלווה. בחוש ההומור שלו ובבדיחות הדעת המיוחדת לו סייע לחבריו להתגבר על קשיי האימונים והתעסוקה המבצעית. במלחמת יום הכיפורים השתתף הגדוד שלו בקרבות הבלימה נגד הצבא הסורי בצפון רמת הגולן. בעומדו בתצפית באזור החרמון נפגע דוד ונהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בחדרה. השאיר אחריו הורים, ארבעה אחים ושמונה אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

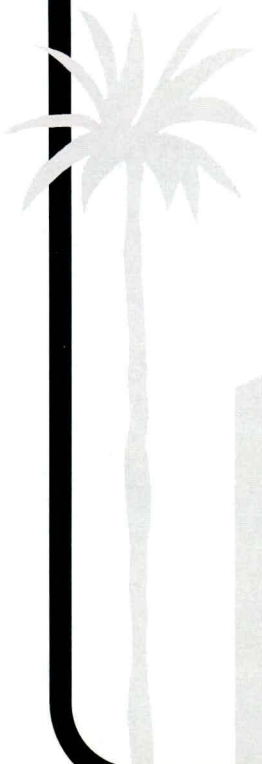
הוריו תרמו לזכרו ספר תורה לבית הכנסת "משיבת נפש" בגבעת אולגה; דברי חברים על דמותו כלולים בספר שהוצא לאור על ידי גדוד "גדעון" של חטיבת "גולני" לזכר חיילי הגדוד שנפלו במלחמת יום הכיפורים.

יד לבנים - חדרה

דוד ביטון

ביוזמת ובתרומת המשפחות השכולות, ובסיוע משרד הביטחון,
בשנת 1978 הוקמה אנדרטה לזכר הנופלים למרגלות החרמון.

ביטון דוד (אליאס) כתה ז'
ביה"ס עמישב

יד לבנים - חדרה

דוד ביטון
בן איזה ויוסף ביטון

התאריך: 29/12/52

נולד ביום 29/12/52 י"א בטבת תשי"ג
נפל ביום 06/10/73 י" בתשרי תשל"ד

נולד ביום
נפל ביום